

Varla Yok Arasında

– Mümin Munis · 22 Şubat 2010

'Bir varmış, bir yokmuş...'

Böyle başlar başı hatırlanamayan her hikâye. Okuyan kendi zaviyesinden hatırlasa da başlangıcı, yazarın kaderine bir daha hatırlayamamak yazılmıştır bir kere. Hafızasının bir kenarına yazamadığı başlangıcı, çok hünermiş gibi; bir kelime oyunuyla geçiştirir. Unutkanlığın hıncını kelimeden alırcasına yazar; 'Bir varmış, bir yokmuş...'

Hafızam unutmama müsaade etmedi. Bu çok unutulması hikayeyi baştan sona hatırlıyorum, harfi harfine...

'Biri varmış...'

Doğru olan başlangıç buydu galiba.

'Biri varmış, biri yokmuş...' Başı hatırlandığı halde yazılamayan hikâyeler de, böyle başlar herhalde.

'Sen vardın, ben zamanla yok oldum...'

Kader diyelim bir kez daha. Olan biteni yazmak için...